

Nr 55.

Ankom till riksdagens kansli den 19 mars 1935 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till kontorsbyggnad för statens vattenfallsverks räkning i kvarteret Björnen i Stockholm.
(4:e avd.)

I den till riksdagen avlåtna, den 4 januari 1935 dagtecknade propositionen, nr 1, angående statsverkets tillstånd och behov under budgetåret 1935/1936 har Kungl. Maj:t, punkt 44, sid. 118, av det vid propositionen under rubrik »Utgifter för kapitalökning. Bil. 3» fogade utdraget av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag föreslagit riksdagen att i avbidan på den proposition i ämnet, som kunde varda riksdagen förelagd, till uppförande i kvarteret Björnen i Stockholm av en för statens vattenfallsverk avsedd kontorsbyggnad för budgetåret 1935/1936 beräkna ett reservationsanslag av 400,000 kronor.

Därefter har Kungl. Maj:t i en till riksdagen avlåten, den 1 mars 1935 dagtecknad proposition, nr 134, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för sistnämnda dag föreslagit riksdagen att till kontorsbyggnad för statens vattenfallsverks räkning i kvarteret Björnen i Stockholm för budgetåret 1935/1936 anvisa ett reservationsanslag, att utgå av lånemedel, av 400,000 kronor.

Genom köpeavtal, som av Kungl. Maj:t och riksdagen godkänts år 1918, hade vattenfallsstyrelsen förvärvat fastigheterna nr 1, 2, 3 och 9 i kvarteret Björnen i Stockholm. De å tomterna nr 2, 3 och 9 befintliga husen hade under åren 1927—1930 blivit successivt iordningställda och delvis ombyggda för statens vattenfallsverks behov. Nu föreslås, att en kontorsbyggnad skulle uppföras å den återstående tomten, nr 1, som gränsar till Karduanmakaregatan och Klara Södra Kyrkogata.

Departementschefen har i ärendet anfört följande:

Av den i ärendet förebragta utredningen finner jag behovet av ökade lokalutrymmen för statens vattenfallsverk styrkt. Såsom vattenfallsstyrelsen framhållit, avser det nya lokalbehovet främst kraftverkens driftavdelning, vars verksamhet hastigt utvecklats genom allt mera genomfört samarbete ej endast mellan statens olika kraftverk utan även mellan dessa och enskilda kraftanläggningar. Ett bifall till det av Kungl. Maj:t för 1935 års riksdag framlagda förslaget om

ett stamlinjesystem Porjus—Västerås m. m. medför ytterligare krav på den centrala driftsledningen. Även för andra avdelningar inom vattenfallsstyrelsens byråer — exempelvis linjekontoret — hava behov av ökade kontorsutrymmen uppstått. Vattenfallsstyrelsen har vidare framhållit att, om nybyggnaden skall hinna färdigställas till erforderlig tidpunkt, hösten 1936, beslut om nybyggnad måste fattas vid 1935 års riksdag. Med hänsyn till de sålunda förebragta skälen finner jag mig böra tillstyrka, att åtgärder nu vidtagas för att tillgodose vattenfallsstyrelsens ökade lokalbehov.

Det förslag i detta hänseende, som av vattenfallsstyrelsen framlagts i dess skrivelse den 21 februari 1935 i anslutning till av arkitekten E. Hahr utarbetade, den 4 februari 1935 dagtecknade ritningar, har i det stora hela biträtts av byggnadsstyrelsen. Även jag finner mig kunna förorda, att detsamma i huvudsak lägges till grund för det föreslagna byggnadsföretaget. I vissa detaljer — avseende främst vindsvåningens utformning — har icke full enighet ännu uppnåtts mellan vattenfallsstyrelsen och byggnadsstyrelsen. De föreliggande meningsskiljaktigheterna synas emellertid ej vara större, än att enighet mellan styrelserna torde kunna vinnas i samband med utarbetande av de definitiva byggnadsritningarna.

I detta sammanhang vill jag erinra, att för den ifrågasatta anordningen av vindsvåningen det torde vara lämpligast, om kvarteret i fråga, innan byggnadsföretaget färdigställs, förses med stadsplanebestämmelser, enligt vilka en dylik anordning kan medgivas, även om den av länsarkitekten framställda anmärkningen mot vindsvåningens utformning knappast synes kunna hänföras till sådana förhållanden, varom förmäles i 70 § tredje stycket byggnadsstadgan. Vidare må framhållas, att förslag till vidgning av Karduansmakaregatan föreligger, något vartill emellertid ej hänsyn tagits i de uppgjorda ritningarna. Såsom stadsarkitekten meddelat, har emellertid något beslut om utställande genom byggnadsnämnden av förslaget om Karduansmakaregatans vidgning ej fattats, och något byggnadsförbud åvilar alltså ej tomten. Nu angivna förhållande synes mig icke böra hindra, att förslag i ämnet redan nu förelägges riksdagen, något som — på sätt jag förut framhållit — är ur saklig synpunkt önskvärt.

Kostnaderna för byggnadsföretaget hava av vattenfallsstyrelsen beräknats till 650,000 kronor. Häremot har jag i likhet med byggnadsstyrelsen icke något att erinra. Vattenfallsstyrelsen har i sin skrivelse den 6 december 1934 framhållit, att av byggnadskostnaderna 15,000 kronor, utgörande den del av statens vattenfallsverks fastighetsförvaltnings förnyelsefond, som belöpte på den till rivning ifrågasatta byggnaden å tomten, borde bestridas av nämnda fonds medel. Återstoden av kostnaderna, 635,000 kronor, har föreslagits skola på sedvanligt sätt utgå av lånemedel. Vad sålunda föreslagits vill jag biträda och tillstyrker likaledes det för budgetåret 1935/1936 av vattenfallsstyrelsen såsom erforderligt beräknade anslaget, 400,000 kronor.

Utskottet.

Genom ifrågavarande nybyggnad avses att tillgodose det behov av ökade lokaler, som föreligger för vattenfallsstyrelsen och särskilt kraftverkens driftavdelning. Av de beräknade byggnadskostnaderna, 650,000 kronor, äskas nu 400,000 kronor.

Utskottet, som avlagt besök å platsen och tagit del av de föreliggande ritningarna, har ej funnit anledning till erinran mot förslaget.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen må till *kontorsbyggnad för statens vattenfalls-
verks räkning i kvarteret Björnen i Stockholm* för budgetåret
1935/1936 anvisa ett reservationsanslag av 400,000 kronor, att
utgå av lånemedel.

Stockholm den 19 mars 1935.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS ANDERSON.

Närvarande: se under utlåtandet nr 54.

STATSUTSKOTTETS UTLÅTANDE NR 55